तत्व्यन्वाभिधा सा खात् दुवं मा सर्वकामदा" इति तत्-क्रवस्त्रकारम्। "द्विक्लि वा तिलीक्षी वा चत्रव-श्वादिविक्षवान । तापिञ्ककरकाकारी देवदेवः यदा-श्वितः" दति बदाशिवनचयम् । दलकोरादिपञ्चकनच-इस । प्रवोत्तपारिकाते वराइए॰ "दिनाभिष्कद्या वा सरेबुरिक्रासिका। नाभौ खिक्कीन युक्ता वा चेत माने सरान्तिता । चिवनाभिरिति ख्वाता भुक्तिस्तिफ-लपदा । नासुदेवमयं चेलं खिङ्गं चिवमयं भटतम् । बपादिर इरचे ने पूज्येत् यद्गराच्यु तस् । भवे चित्र डा-तहा बाहालपुर कतेः कला चलर्रगमनपटा । 'दाराभक्रमिका देवि! कन्दपराचे वसन्ता। तत् पालविहतं यत् खात् तीर्थं दाद्ययोजनम्। म्हे म्हरेये गुची वावि चलाही यह तिहति । योजनानि तथा लीचि मम चेलं वस्त्रवरे ! । तमाध्ये वियते यस्त पूजनः स्थमाद्भितः। यतमाधा-विनिसंक्री न पनः सोऽणि जायते। चक्राहितस शांविध्ये बतकर्म क्रियते नरे:। स्नानं दानं तपो डोबः सर्वे भवति चाचवम् । संवत्सरन्तु वत् पापं बनसा कर्मचा सतम् । तत्वर्वः नम्यते प्रंशां सलक्षास दर्शनात्। ज्वरदाक्षी विषञ्जीव धान्तिकौरभयं तथा। बर्व ते प्रश्नमं यानि चत्रज्ञाङ्गार्जनात् । मतप्रत-विश्वाचाय डाकिन्यय वस्त्रवरे ! । सर्वे ते प्रखर्य यानि वश्चमानितं न्वरीत्। भक्त्रा वा वदि वाडभक्त्रा चक्राकृ पूजवेद्धरः। अपि चेत् सुदुराचारी सच्चते नाम संघवः। संवत्तरन्तु यः कुर्योत् पूजासर्थन दर्धनम्। विना बाङ्ख्येन योगेन स्थाते नात संगवः"। द्वारकाश्चिववर्षित्रिषकच्चम् पद्मपुराचे किचा स्त्युपदा नित्यं किएवा तु भयाव इता। की-नात्त्वं कर्तरा दद्याय पीता धनविनाशिनी। धुन्नामा पुलनागाय भन्ना भाव्यौधनापहा। येतास्तिलाः सुर्धपर्याः सर्वेकामायँदायिकाः। खच्छित्चका सा यच्या दुःखदारिह्मनायिनी। वर्तुवा चतुरसा च पूजिता विदिदायिका। सुखदा समयका च विषमा दुःखदा मनेत्। निषिष्णियापि तसैव "किहा भग्ना लिकोणा च तथा विश्वमचिक्रका। अर्द्धचन्द्राः कतियौ च पूज्याका न भवन्ति हिं। प्रयोगपारिजाते त

विशेष: "भिद्धवैवार्धनात्राय स्द नो बुद्धिविभाषत्रः ! दीर्घवायुर्हरी भीयो क्य ऋदिविनायतत्। युक्त-वसी सुभा ची या दनाचका तथैव भ"। चक्रभे हे मर्ति-भेदोऽन्निपुराचे एको यथा "सुदर्यनस्ने कचकी बच्छी-नारायको इते। अच्यतः सात्तत्तिकेच युतो देव-स्तिविक्रमः"। जनार्दनयत्वको वास्तृवय पश्चिमः । मट-चमचैन प्रशुद्धाः संकर्षणव सप्तिः। प्रकृषोत्तमचाष्ट-चली नवव्य हो नवातातः। द्यावतारी द्यभिर्दशै-केनानिर्वतः । दाद्यात्मा हाद्यभिरत कर्ड मननकः"। गर्डपराचे त चतुरकाचतुर्भं ल इति विशेषः। चक-भेदेन विशेषोऽपि तलैव। "एकपक्रशिका पुच्या मुक्तिसिक्तामनपदा। दिचकवाच्युतो देवो देवेन्द्रल मनपदः। जीपदो रिएइना च चतुनको लनाईनः। य्जवेद्धितंयुक्तः सगन्दैः वासमादिभिः । यञ्चभिवीस-देवः खात् प्रभुवकौः बदाचितः। जन्त्रस्त्यभवाच्याताः भवेषा वात संगयः। षड्भियन य पद्मी कच्ची कीर्ति-प्रदो भनेत्। पुलितो मिल्लाभानेन चक्रतीर्धशिकोङ्गाः। वनभद्रशिका चीया बप्तचकाड्डिता खग !। प्रकित-स्तुष्रते देवः प्रक्रपौक्तपदो भवेत् । वाञ्कितं वसुमि-यहाँदेदाति प्रयोक्तनः। नवव्यको नवस्को दुर्वभं वत् धरैरपि । पूजितः केशवस्त्रस्य ददाति स्वानस्त-मम्। राज्यदो दर्शासकार्दशावतारसंज्ञकः। दशा-वतारपूजा खाद्यकाङ्खाख पूजनात् । एकादश्री-रैश्रव मधिकञ्च प्रवच्चति । प्रजिती भक्तिभावेन चन्न-तीर्घशिकोद्भवः। तल्वैव पाष्यते देवस्कौदौरयमि-चितः । पूजितः वर्षेकासानामनन्त्रकादायकः । 'दाद-यात्रा व विचीयो भृतिस्तिम्बद्धाः वितः । अत जर्द परात्माची सदा प्रीतिविवद् नः। पृजितः सर्वे बोकात्का विष्णु जोकप्रदायकः इति चक्राङ्कितियानाः कथिताः कुचनामतः"। एकचक्रविषये विशेषस्य प्रयोगपारि-जाते। "एकचकी विश्रेषोऽस्ति सविश्रेषस्त्रशोच्यते। शुक्रण रक्षं तथा रक्षं विषयं बद्धार्थकम्। यद्ये कचिक्रयः ख्य तेषां संज्ञा भवेत् ऋमात्। प्रस्त्रतीयः प्रसम्बद्धी रामो वैक्क एव च। विश्वेश्वर इति ब्रह्मन् तेषां पुजा-फलं म्हणु । मोर्चं म्हळ्ं विवादश्च दारिह्रप्रं यर-तन्त्रताम् । ददाति पूजकशासी तजानां परिवर्जयेव् ।